

Μήπως ήρθε η Μεγάλη Ημέρα του Θεού; ...Αν όχι τώρα, τότε τότε;

Η γενιά μας ήταν αυτή, η οποία βίωσε την απόλυτη ένταση σε όλους τους τύπους των κοινωνικών προβλημάτων. Έχοντας μάλιστα την απόλυτη πρόσβαση στην ενημέρωση, γνώριζε με τον πιο απόλυτο τρόπο το σύνολο της κοινωνικής δυσλειτουργίας σε όλα τα μήκη και πλάτη τού Πλανήτη.

Στις ημέρες μας τα πάντα άγγιξαν τη μέγιστη ένταση, γιατί, τόσο σε επίπεδο κρατών όσο και σε επίπεδο προσώπων, τα μεγέθη έχουν πλέον ξεφύγει πέρα από κάθε γνωστό «μέτρο».

Με τον τερατώδη πλούτο, ο οποίος προκύπτει από ένα παγκοσμίως ελεγχόμενο εμπόριο και τη στρατιωτική τεχνολογία να έχει γίνει διαστημική, κράτη μετρημένα στα δάκτυλα του ενός χεριού ελέγχουν απόλυτα την κοινωνία των Εθνών.

Την ίδια στιγμή τα ίδια και χειρότερα γίνονται σε επίπεδα προσώπων. Φτάσαμε σε σημείο να υπάρχουν ιδιώτες πλουσιότεροι από ολόκληρα κράτη. Φτάσαμε σε σημείο μερικές χιλιάδες ανθρώπων να μετράνε πλούτο περισσότερο από 6 δισεκατομμύρια ανθρώπων ...Ένας εφιάλτης δίχως τέλος σε μια κατάσταση η οποία διαρκώς επιδειωνόταν με ρυθμούς κατολίσθησης, εφόσον οι φτωχοί γίνονται διαρκώς περισσότεροι και φτωχότεροι και οι πλούσιοι λιγότεροι και πλουσιότεροι.

Θέμα χρόνου ήταν να μετατρέψουμε την ανάγκη σε φιλοτιμία και ν' αντιδράσουμε όχι για την πρόδοό μας, αλλά για τη στοιχειώδη επιβίωσή μας ...Να αντιδράσουμε ...και μάλιστα βίαια, εφόσον κανένας δεν δέχεται χωρίς αντίσταση να χάσει τα πλούτη και τα προνόμιά του και χωρίς να απειληθεί ανάλογα.

Ακόμα δηλαδή κι αν δεν θέλαμε ν' αντιδράσουμε, θα αναγκαζόμασταν, εξαιτίας των βασικών μας αναγκών, να το κάνουμε. Όμως, σε μια τέτοια περίπτωση θα έπρεπε να κάνουμε πόλεμο και ταξική επανάσταση ταυτόχρονα. Πόλεμο, ως κράτη, για να απαλλαγούμε από τους ιμπεριαλιστές «νταβατζήδες» τής παγκόσμιας «ειρήνης» και ταξική επανάσταση, για να απαλλαγούμε από τους «επιτυχημένους» τής παγκόσμιας οικονομίας, οι οποίοι προστατεύονται από τα κράτη αυτά. Αυτό όμως προϋποθέτει μακελειό, και, ως γνωστόν, τα κάθε είδους μακελειά τα πληρώνουν οι πολλοί και οι φτωχοί.

...Αίμα, θάνατο και θρήνο απαιτεί η ανατροπή αυτής της αρνητικής κατάστασης. Άρα; ...Άρα, αν περιμένουμε από έναν καλό Θεούλη να μας σώσει, δεν θα βλέπαμε καλύτερη ώρα από αυτήν για την παρέμβασή Του ...Αν δεν είναι τώρα η ΩΡΑ Του, τότε τότε θα είναι; ...Να έρθει ν' αναλάβει ο Ίδιος να κάνει αυτό, το οποίο για εμάς προϋποθέτει τεράστια αιματοχυσία και χωρίς καν εξασφαλισμένα κάποια στοιχειώδη αποτελέσματα ...Να αναλάβει ο Ίδιος τον πόλεμο εναντίον των πλούσιων και ισχυρών αυτού του κόσμου, προκειμένου να μας σώσει.

Ένας τέτοιος μυστηριώδης πόλεμος δεν είναι κι αυτός που γίνεται σήμερα; ...Ο κόσμος βρίσκεται μέσα στα σπίτια του και «έξω» περιφέρεται ένας «ιός», που «γδέρνει» στην πραγματικότητα τους ισχυρούς αυτού του Κόσμου ...Ένας «ιός», που με τη δράση του «σφυροκοπά» τα μεγάλα Χρηματιστήρια. Με συνοπτικές διαδικασίες «εξαυλώνονται» τα

αποθεματικά των πλούσιων υπερδυνάμεων σε μια πρωτοφανή αποδυνάμωσή τους. Μέρα-νύχτα να βομβαρδίζονταν ΗΠΑ και Γερμανία, δεν υπήρχε η πιθανότητα να πάθουν τη ζημιά που έχουν ήδη υποστεί στις οικονομίες τους μέσα σε λίγες ημέρες. Η φτωχοποίησή τους γίνεται με ρυθμούς ήττας Παγκοσμίου Πολέμου. Τα ίδια συμβαίνουν και σε επίπεδο προσώπων. Φτωχοποιούνται με τρομερούς ρυθμούς τοκογλύφοι, διεφθαρμένοι, διαπλεκόμενοι κλπ.. Μέσα σε λίγες ημέρες είχαν απώλειες «ληστείας».

Οι «αποστάσεις» εκείνες, οι οποίες κρατούσαν ασφαλείς τους θύτες αυτούς από τα θύματά τους, έχουν μειωθεί επικίνδυνα. Σταδιακά κράτη και πρόσωπα ευθυγραμμίζονται σε ένα κοινό για όλους επίπεδο, λες και κάποιος τους «στοιχίζει» για τη Μεγάλη Κρίση. Την ίδια ώρα ο φτωχός λαός απλά κάθεται και περιμένει την οριστική έκβαση αυτής της μυστηριώδους σύγκρουσης. Το σύνθημα όλων των πολέμων όχι μόνον δεν εμπλέκεται στη «σφαγή», αλλά διαθέτει όλη την τεχνολογία για να παρακολουθεί από τον καναπέ του τις παγκόσμιες εξελίξεις. Σε συνθήκες απόλυτης ασφάλειας βλέπει να συμβαίνουν όλα αυτά τα πράγματα, τα οποία γίνονται γι' αυτόν χωρίς αυτόν ...Όλα αυτά τα πράγματα, τα οποία θα του επιτρέψουν σύντομα να απολαύσει κέρδη πολέμου και επανάστασης μαζί, χωρίς ο ίδιος να έχει σηκωθεί από τον καναπέ του. Όχι μόνον παραμένει ασφαλής στις πιο δύσκολες στιγμές της «μάχης», αλλά θα πληρωθεί κιόλας μισθό, επειδή απλά κάθεται και περιμένει ...Αν αυτό δεν είναι Θαύμα, τότε ποιο μπορεί να είναι;

Ακόμα κι αν δεν πιστεύει κάποιος ότι υπάρχει Θεός, θα είναι σίγουρος ότι μόνον ένας Θεός μπορεί να καταφέρει ένα τέτοιο Θαύμα. Αν τώρα υποθέσουμε ότι έναν «ιό» μπορεί να τον ακολουθεί και ένας Υιός, τότε τα πράγματα θα χειροτερέψουν στον απόλυτο βαθμό για τους τυράννους αυτού του Κόσμου.

Έξω γίνεται Πόλεμος...

...μείνετε στα σπίτια σας, και απολαύστε τον !!!

Παναγιώτης Τραϊανού